

ชื่อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การทำบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดงบัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

ผู้วิจัย สุกัญญา อุ่นเมือง **ปริญญา** ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

กรรมการที่ปรึกษา ผศ. สุวรรณ ประวรรณจะ **ประธานกรรมการ**

ผศ. ดร. นิรุศ ถึงนาค **กรรมการ**

ผศ. โสภิตา ยงยอด **กรรมการ**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2549

บทคัดย่อ

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น ตลอดจนการนำเอาความรู้ที่ได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และสามารถนำเอาทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างอาชีพให้กับชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำบายศรี ซึ่งเป็นศิลปะประดิษฐ์ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีสู่ขวัญนาค งานบวช งานแต่งงานและงานพิธีกรรมต่าง ๆ อันเป็นประเพณีที่ชาวอีสานได้สืบทอดจากบรรพบุรุษ สมควรช่วยกันอนุรักษ์พัฒนาให้สูญหายไป การวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการทำบายศรีที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดงบัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 30 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์ แบบวัดทักษะกระบวนการทำงานระหว่างเรียน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการทำบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้พัฒนาในระดับที่เหมาะสมมากที่สุด และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการทำบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียน มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมาก จึงควรนำไปใช้ สอนเรื่องการทำบายศรีให้นักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 และปรับใช้ ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้สนใจเพื่อพัฒนาอาชีพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE Developing a Local Curriculum on Making Baisi Bowls in the Learning Strand of Career and Technology for Prathomsueksa V at Ban Dong Bang School under the Office of Nong Khai Educational Service Area Zone III

AUTHOR Sulaksana Unmueang **DEGREE** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS Asst. Prof. Suwan Pawanja Chairman
Asst. Prof. Dr. Nirut Thuengnak Committee
Asst. Prof. Sophida Yongyod Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2006

ABSTRACT

Developing Local Curricula to be in accordance With the conditions of local Needs can cause learners to have opportunities to learn about local economic, social, Cultural, and traditional conditions. And learners can implement the knowledge gained From local wisdom in transferring to next generations to learn and to be able to bring the resources available in the locality to use for benefits in creating careers for the community, particularly making Baisi Bowls. These are inventive art and local wisdom used in such different rituals as ceremony of calling spirit of naga (a monk-to-be), ordination merit-making ceremony, wedding ceremony, and many other rituals which are the traditions that Isan people have adhered from their ancestors. We should help one another conserve and develop Baisi-Bowl making in order for these Baisi Bowls not to disappear. Thus the purposes of this study were to develop a Local curriculum and plans for organizations of learning on Making Baisi Bowls with a required efficiency, to compare achievement mean scores between before and after learning, and to examine Learners, satisfaction with the learning-teaching process according to the local curriculum. The sample used in this study consisted of 30 Prathomsueksa (grade) 5 students at

Ban Dong Bang School under the office of Nong Khai Educational Service Area Zone III, Obtained by using the purposive sampling technique. The instruments used in this study Were a local curriculum, plans for organization of learning, an interview form, a scale on process skills in working while learning, an achievement test, and , a scale on student's satisfaction with the learning-teaching process. The statistics used for analyzing data were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of the study revealed the following. The local curriculum on Making Baisi Bowls in the learning stand of career and technology was developed at the most appropriate level and had a required efficiency. These caused learning achievement of the student who learned by using the plans for organization of learning of learning on Making Baisi Bowls in the learning stand of career and technology for Prathomsueksa 5 after learning to be higher than before learning at the 0.05 level of statistical significance. It was in congruence with the established hypothesis. The students had their satisfaction with the process of learning and teaching the local curriculum at a high level. There fore, It was appropriate to implement this local curriculum in teaching to develop learners to achieve the curricular purposes in the future.